

Spříznění volbou je střetem rozumu s vášní

Datum: 13.06.2019 Zdroj: Chrudimský deník Strana: 2 Autor: LUKÁŠ DUBSKÝ Vytištěno: 1 480

Spříznění volbou je střetem rozumu s vášní

Recenze

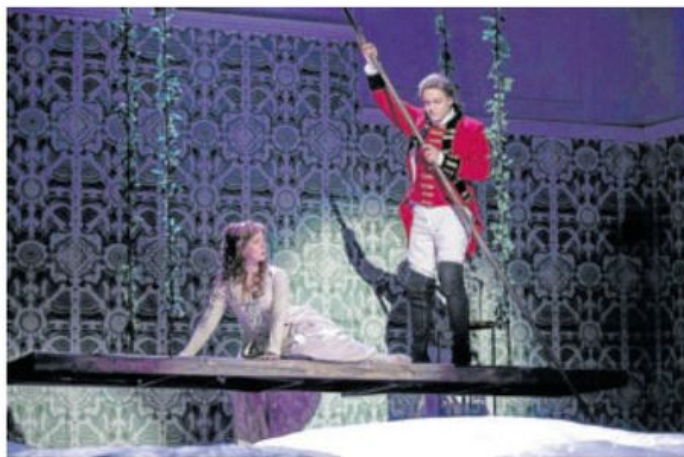
LUKÁŠ DUBSKÝ

Dílo německého klasika Johanna Wolfgang Goetha zakončilo sezonu ve Východočeském divadle Pardubice. Uvedli tam dramaturgizaci jeho románu Spříznění volbou.

Charlotta a Eduard tvoří téměř ukázkový pár, v manželství jim přeje štěstí a právě začínají zvelebovat pozemky kolem svého sídla. Eduard si na vyměřovací práce pozve svého přítele Setníka. Aby se paní domu necítila osamělá, vezme si k sobě z internátu mladou neteř Otýlii. Záhy se však ukáže, že manželské pouto není zdaleka tak pevné, jak se zdálo. Vášně začíná vítězit nad rozumem...

VYKRESLENÍ POCITŮ

Goethův román, který nese znaky romantismu, nenabízí výrazný dramatický oblouk, soustředí se spíše na vykreslení pocitů a stavů hlavních hrdinů. To samozřejmě nijak

neulehčuje práci autorům dramaturgizace, kterými byli dramaturgyně Jana Pithartová a režisér Zdeněk Dušek. Jejich převod Goethova díla na jeviště má přesto poměrně jasné směřování, slušně vycházejí dialogické pasáže, snad jen začátek druhé půle drobně ztrácí na dramatickosti, jelikož se na dlouhou dobu vytrácejí obě hlavní mužské postavy.

Režisér Dušek vedl herce při ztvárnění postav k lehké nadsázce, nebojí se drobných zcizení ani gagů, které od-

lehčují jinak celkem tíživou atmosféru potlačovaných vášní. V tomto ohledu mu hrají do noty především přesně ztvárněné vedlejší postavy Mittlera (Petr Dohnal) a Baronesy (Veronika Malá). Možná poněkud nadužívaná jsou hudební intermezza. Hudba Daniela Fikejze je sice zdařilá, ale méně někdy znamená více.

Z ústředního páru je racionálněji založená Charlotta, kterou Petra Janečková vykresluje jako silnou ženu. Dokáže překonat všechna

úskalí a být ostatním oporou. Naproti tomu Eduard je v podání Josefa Pejchala snílkem, který má problém ovládnout své emoce a řešení hledá ve válce. Setník Josefa Lásky je strohý muž, příliš toho nenamluví, zároveň je to ale člověk, který dokáže obětovat vlastní štěstí na oltář záchrany manželství svých přátel. Mladičkou Otýlii ztvárnila hostující Anna Plášková jako dívku, která dokáže svou bezelstností poplést hlavu mnoha mužům.

Jednání postav může být divákovi ne vždy úplně pochopitelné, ale to je spíše otázka preromantické předlohy než inscenace. Té se naopak podařilo vyhnout zbytečnému patosu.

